EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 11.11.2026
COM(2026) 1110 final

2026/0357 (COD)

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kterou se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU a 2002/58/ES, pokud jde o zjednodušení některých pravidel na ochranu spotřebitele

{SEC(2026) 1100 final} - {SWD(2026) 1100 final} - {SWD(2026) 1101 final} - {SWD(2026) 1102 final}

(Text s významem pro EHP)

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Odůvodnění a cíle návrhu

Digitální éra zásadně změnila zkušenosti spotřebitelů. Umožňuje rychlejší, pohodlnější a širší přístup ke stále rostoucí škále zboží a služeb. Spolu s ní se zároveň objevily nové a propracovanější způsoby ovlivňování výběru spotřebitelů. Při rozsáhlém využívání digitálních technologií, jež přináší nesporné výhody výběru a efektivnosti, mohou také staré i nové nekalé obchodní praktiky ve velkém měřítku ovlivňovat spotřebitele, což zvyšuje rizika pro jejich hospodářské zájmy i pro jejich duševní a fyzickou pohodu.

V rámci kontroly účelnosti spotřebitelského práva EU v oblasti poctivých digitálních praktik[1] byly hodnoceny směrnice 2005/29/ES o nekalých obchodních praktikách[2], směrnice 2011/83/EU o právech spotřebitelů[3] a směrnice 93/13/EHS zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách[4] za období 2017–2023. Dospělo se k závěru, že tyto tři směrnice jsou i nadále relevantní a nezbytné k zajištění vysoké úrovně ochrany spotřebitele online a účinného fungování jednotného digitálního trhu. Zároveň bylo zjištěno několik škodlivých, vyvíjejících se problematických praktik, s nimiž se spotřebitelé potýkají na internetu, od klamavých koncepcí rozhraní, zavádějícího cenového marketingu online a předplatitelských pastí až po manipulativní obchodní praktiky založené na datech. Kontrola účelnosti rovněž poukázala na mezery a právní nejistotu v právních předpisech na ochranu spotřebitele, které mají významný dopad na spotřebitele i podniky. V neposlední řadě byl identifikován určitý omezený potenciál pro zjednodušení a snížení zátěže, zejména v záležitostech upravených směrnicí 2011/83/EU.

V souladu s Kompasem konkurenceschopnosti představuje zjednodušení a snížení zátěže jeden ze zastřešujících cílů Komise. Komisař McGrath uspořádal dne 15. července 2025 dialog o provádění zaměřený na zjednodušení spotřebitelského práva v digitálním prostředí[5]. Potvrdilo se, že zátěž pro podniky vyplývající z horizontálního spotřebitelského práva EU je sice omezená (např. neexistují žádné povinnosti podávání zpráv), prostor pro cílené zjednodušení však existuje. Rada ve svých závěrech o Agendě pro spotřebitele do roku 2030 uvítala cíl zjednodušit pravidla pro podniky a zdůraznila, že je třeba zabránit vzniku zbytečné nové byrokracie[6].

Tento návrh reaguje na zjištěné potřeby zjednodušení a snížení zátěže. Je třeba jej vykládat ve spojení s návrhem aktu o poctivých digitálních praktikách.

Tento návrh je součástí Programu pro účelnost a účinnost právních předpisů (REFIT) a přispívá ke zjednodušení, přičemž zvláštní pozornost je věnována malým a středním podnikům. Očekává se, že opatření ke snížení zátěže obsažená v této iniciativě povedou k celkovým úsporám.

---

1 Pracovní dokument útvarů Komise, Kontrola účelnosti spotřebitelského práva EU v oblasti poctivých digitálních praktik, SWD(2024) 230 final, 3.10.2024.

2 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu (Úř. věst. L 149, 11.6.2005, s. 22).

3 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU ze dne 25. října 2011 o právech spotřebitelů (Úř. věst. L 304, 22.11.2011, s. 64).

4 Směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách (Úř. věst. L 95, 21.4.1993, s. 29).

5 Evropská komise, Dialog o provádění ochrany spotřebitelů v digitálním prostředí s komisařem Michaelem McGrathem, 2025.

6 Závěry Rady o Agendě pro spotřebitele 2030, 26. února 2026.

- **Soulad se stávajícími ustanoveními v dané oblasti politiky**

Tento návrh je v souladu s dalšími prioritami EU a prioritami Komise v oblasti ochrany spotřebitele. Směrnice 2011/83/EU o právech spotřebitelů bude pozměněna tak, aby se snížila administrativní zátěž obchodníků působících na vnitřním trhu, aniž by byl ohrožen celkový cíl EU zajistit vysokou úroveň ochrany spotřebitele.

- **Soulad s ostatními politikami Unie**

Návrh je rovněž v souladu se stávajícím souborem digitálních pravidel, včetně nařízení o digitálních službách, nařízení o digitálních trzích a aktu o umělé inteligenci, obecného nařízení o ochraně osobních údajů a probíhajících iniciativ, jako je souhrnný balíček pro digitální oblast a přezkum směrnice o audiovizuálních mediálních službách. Usiluje rovněž o soulad s návrhem Komise na nařízení EU KIDS ACT.

Vzájemně se doplňující uplatňování souboru digitálních pravidel a nástrojů spotřebitelského práva zajišťuje komplexní a účinnou ochranu spotřebitele[7]. Může přispět k účinnému prosazování v případech, kdy orgány koordinují uplatňování nejvhodnějšího opravného prostředku[8].

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

- **Právní základ**

Základem tohoto návrhu je článek 114 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU). Článek 114 SFEU stanoví sbližování právních předpisů a zavazuje EU k vysoké úrovni ochrany spotřebitele s cílem zajistit fungování vnitřního trhu, jak je stanoveno v článku 26 SFEU. Článek 169 SFEU a Listina základních práv (článek 38) připomínají cíl vysoké úrovně ochrany spotřebitele, přičemž článek 169 SFEU odkazuje konkrétně na ochranu zdraví, bezpečnosti a hospodářských zájmů spotřebitelů.

Článek 114 SFEU je vhodným právním základem. Cílem návrhu je snížit překážky přeshraničního dodávání zboží a poskytování služeb na digitálních trzích zjednodušením zvláštních pravidel směrnice 2011/83/EU s cílem snížit administrativní zátěž podniků a zlepšit právní jistotu pro podniky a spotřebitele. Tato oblast politiky spadá do sdílené pravomoci podle čl. 4 odst. 2 písm. a) a f) SFEU. Uplatní se proto zásada subsidiarity a návrh podléhá mechanismu kontroly subsidiarity podle protokolu č. 2.

- **Subsidiarita (v případě nevýlučné pravomoci)**

Otázky ochrany spotřebitele, zejména v digitální oblasti, jsou ze své podstaty přeshraniční a systémové a vyplývají z digitálních trhů, které působí v celé EU. Téměř polovina respondentů v rámci průzkumu mezi podniky provedeného pro účely posouzení dopadů iniciativy (48 %; 592 ze 1 232) souhlasilo nebo rozhodně souhlasilo s tím, že neexistence harmonizovaných pravidel EU omezuje škálovatelnost napříč členskými státy, a více než polovina z nich

[7] Vzájemně se doplňující uplatňování nařízení o digitálních službách a spotřebitelského práva dokládají například souběžné kroky Komise a sítě pro spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele týkající se online tržišť Temu a Shein. V těchto řízeních se síť pro spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele zabývá otázkami ochrany spotřebitele, jako jsou falešné slevy, nátlakový prodej, nucená gamifikace, chybějící a zavádějící informace o zákonných právech spotřebitelů, falešné recenze a skryté kontaktní údaje.

[8] Viz např. Reyna, A., „Interdisciplinary enforcement in competition and data protection law“ (Interdisciplinární prosazování právních předpisů na ochranu hospodářské soutěže a ochranu osobních údajů, 2025).

(tj. 52 %; 645 ze 1 235) potvrdilo, že rozdíly ve vnitrostátním provádění práva EU brání přeshraničnímu obchodu.

Opatření na úrovni EU mají výraznou přidanou hodnotu: z výsledků cílených průzkumů provedených pro účely kontroly účelnosti vyplynula shoda ohledně přidané hodnoty harmonizovaných pravidel EU v digitální oblasti pro obchodníky a spotřebitele v celé EU. Zjednodušující opatření navrhovaná v této směrnici sníží administrativní zátěž podniků, včetně malých a středních podniků.

- **Proporcionalita**

Návrh nepřesahuje rámec toho, co je nezbytné k dosažení jeho cílů. Jak je popsáno v oddíle 6 zprávy o posouzení dopadů, možnosti politiky a konkrétní zjednodušující opatření byly posouzeny rovněž s ohledem na předpokládanou přiměřenost zahrnutých opatření. Tato opatření představují nejméně rušivou možnost, která je schopna dosáhnout sledovaného cíle, a jsou proto přiměřená, jak je vysvětleno v oddílech 7.2 a 7.4 zprávy o posouzení dopadů.

- **Volba nástroje**

Návrh na změnu směrnic 2011/83/EU a 2002/58/ES má podobu směrnice.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ *EX POST*, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

- **Hodnocení *ex post* / kontroly účelnosti platných právních předpisů**

V rámci kontroly účelnosti spotřebitelského práva EU v oblasti poctivých digitálních praktik byly směrnice 2005/29/ES, 2011/83/EU a 93/13/EHS hodnoceny na základě pěti kritérií zlepšování právní úpravy v období 2017–2023. Její závěry lze shrnout takto:

– účinnost: směrnice jsou účinné pouze částečně, neboť míra stížností a poškozování spotřebitelů je i nadále vysoká, přetrvává právní nejistota i právní mezery a existuje riziko roztříštěnosti předpisů a nedostatečného prosazování,

– soudržnost: existuje důsledná a vzájemně se posilující vnitřní soudržnost, zatímco vnější soudržnosti je obecně dosaženo prostřednictvím doplňkovosti s jinými právními předpisy EU,

– efektivnost: je rovněž omezeně pozitivní, neboť náklady a přínosy jsou na společenské úrovni vyrovnané a náklady na dodržování předpisů nejsou považovány za vysoké, což přináší významné výhody pro spotřebitele, obchodníky a orgány a konkrétní oblasti s potenciálem pro zjednodušení (např. informační povinnosti, právo odstoupit od smlouvy),

– přidaná hodnota EU: právní rámec EU dosahuje mírně nebo výrazně lepších výsledků, než jakých by mohly dosáhnout členské státy jednající samostatně,

– relevance: pozitivní s omezeními: cíle jsou i nadále značně relevantní, přičemž přínosný je technologicky neutrální rámec záchranné sítě. Odlišný technologický a tržní vývoj bude mít dopad na vhodnost pro daný účel a očekává se, že tomu tak bude v budoucnu docházet rychlejším tempem (např. rostoucí využívání umělé inteligence, automatizace, personalizace). Relevanci bude ovlivňovat uplatňování jiných právních předpisů EU.

- **Konzultace se zúčastněnými stranami**

V souladu s pokyny pro zlepšování právní úpravy proběhly rozsáhlé konzultace s cílem zajistit široké zapojení zúčastněných stran.

Konzultační činnosti zahrnovaly:

– veřejnou konzultaci, v níž bylo možné poskytnout zpětnou vazbu od 17. července 2025 do 24. října 2025,

– výzvu k předložení faktických podkladů zveřejněnou na portálu „Podělte se o svůj názor“, která probíhala souběžně s veřejnou konzultací,

– kvantitativní průzkum mezi podniky,

– kvantitativní průzkum mezi spotřebiteli (ve věku od 15 let),

– kvantitativní průzkum mezi dětmi (ve věku 7–14 let),

– sérii behaviorálních experimentů mezi spotřebiteli (ve věku od 15 let),

– sérii behaviorálních experimentů mezi nezletilými (ve věku 12–17 let),

– kvalitativní výzkum (diskuze v ohniskových skupinách) s nezletilými (ve věku 12–17 let),

– tři cílené průzkumy u zúčastněných stran mezi:

  - podnikatelskými sdruženími,
  - sdruženími spotřebitelů,
  - orgány veřejné správy,

– cílené rozhovory se zúčastněnými stranami se zástupci podniků, podnikatelských sdružení včetně zástupců malých a středních podniků, sdružení spotřebitelů, organizací občanské společnosti, včetně organizací zastupujících děti, mládež a další zranitelné skupiny, a akademické obce,

– diskuse u kulatého stolu s klíčovými zúčastněnými stranami o konkrétních tématech,

– konzultaci s nezletilými osobami prostřednictvím platformy EU pro účast dětí,

– dialog o provádění s komisařem McGrathem o ochraně spotřebitele v digitálním prostředí dne 15. července 2025,

– dialog s mladými lidmi o politice na téma aktu o poctivých digitálních praktikách ve dnech 17. a 18. června 2026,

– sekundární výzkum příslušné akademické literatury, článků, politických dokumentů a zdrojů online.

Zohledněna byla rovněž doporučení spolupředsedů Zvláštního panelu pro bezpečnost dětí na internetu, která byla zveřejněna dne 13. července 2026.

Součástí přílohy 2 posouzení dopadů je souhrnná zpráva o konzultacích se zúčastněnými stranami. Věcná souhrnná zpráva o veřejné konzultaci byla zveřejněna dne 19. prosince 2025[9].

Zpětná vazba z konzultačních činností ukázala, že zúčastněné strany na straně spotřebitelů jsou skeptické k tomu, zda by zjednodušující opatření, na něž se vztahuje tento návrh, mohla

[9] Veřejná konzultace k aktu o poctivých digitálních praktikách – věcná souhrnná zpráva, prosinec 2025.

být provedena, aniž by se snížila ochrana spotřebitele, zatímco zúčastněné strany z řad podniků potřebu dalšího zjednodušení obhajovaly.

- **Sběr a využití výsledků odborných konzultací**

Komise vycházela z externí hodnotící studie na podporu kontroly účelnosti, externí studie na podporu aktu o poctivých digitálních praktikách, průzkumů orgánů, behaviorálního výzkumu, srovnávacího přehledu podmínek pro spotřebitele, práce Společného výzkumného střediska a nezávislé akademické literatury. Podpůrné studie jsou uvedeny v přílohách zprávy o posouzení dopadů.

- **Posouzení dopadů**

Upřednostňovaná možnost se realizuje prostřednictvím tohoto návrhu směrnice a návrhu aktu o poctivých digitálních praktikách. Oba návrhy jsou podpořeny posouzením dopadů, k němuž Výbor pro kontrolu regulace vydal dne 3. července 2026 kladné stanovisko s výhradami. Připomínky Výboru pro kontrolu regulace byly řešeny v závěrečné zprávě o posouzení dopadů.

Tento návrh směrnice provádí zjednodušující opatření uvedená v oddíle „6.7 Zjednodušení“ zprávy o posouzení dopadů: i) obchodníci nemusí poskytovat povinné předsmluvní informace o právu odstoupit od smluv týkajících se online digitálního obsahu, pokud se toto právo neuplatní, protože spotřebitel výslovně souhlasí s okamžitým přístupem k online digitálnímu obsahu; ii) u předplatných digitálního mediálního (audio a video) obsahu se stávající čtrnáctidenní právo odstoupit od smlouvy nahrazuje právem odstoupit od smlouvy během prvního měsíce, přičemž je třeba uhradit poplatek za tento měsíc v plné výši (namísto toho, aby se pro každého spotřebitele vypočítávala hodnota služeb poskytnutých do odstoupení od smlouvy), a iii) požadavky na informace jsou sníženy u opakovaných nákupů nízké hodnoty v rámci aplikací.

Zahrnuje rovněž opatření k odstranění překrývajících se požadavků a k zajištění souladu s jinými právními předpisy Unie: i) zrušení článku 16e směrnice 2011/83/EU o temných vzorcích ve smlouvách o finančních službách uzavřených na dálku, jelikož temné vzorce jsou řešeny horizontálně v návrhu aktu o poctivých digitálních praktikách; ii) zrušení zvláštních požadavků na informace pro spotřebitele stanovených ve směrnici 2011/83/EU, které se týkají prvků dobrovolně navrhovaných obchodníky a na něž se vztahují jiné právní předpisy Unie; iii) zrušení možnosti regulace pro členské státy ve směrnici 2011/83/EU, pokud jde o online tržiště, s cílem zajistit soulad se souborem digitálních pravidel EU, a iv) změna článku 13 směrnice 2002/58/ES o soukromí a elektronických komunikacích o nevyžádaných obchodních sděleních s cílem vyloučit jeho použití na obchodní sdělení spotřebitelům, neboť tato sdělení bude upravovat akt o poctivých digitálních praktikách.

Celkově tato iniciativa pozitivně přispěje k programu REFIT. Ačkoli nebylo možné vyčíslit úspory ve všech případech, očekává se, že tato opatření ke snížení zátěže povedou za 10 let k celkovým úsporám ve výši 197,5 miliardy EUR.

- **Účelnost právních předpisů a zjednodušení**

Tento návrh a návrh aktu o poctivých digitálních praktikách jsou iniciativami REFIT. Složkou, jež se týká zjednodušení, se zabývá tato důvodová zpráva, zatímco zbývajícími opatřeními se zabývá důvodová zpráva k návrhu aktu o poctivých digitálních praktikách.

Tyto návrhy vytvářejí jednotný soubor pravidel, který by všem účastníkům trhu poskytl větší jistotu. Spotřebitelé budou mít prospěch z jasnějšího a neutrálnějšího rozhodování na internetu, srozumitelnějších cen a menšího počtu problémů při přihlašování se k digitálním

službám a při jejich využívání nebo opouštění, což buduje důvěru. Velké podniky se stávajícími právními kapacitami a kapacitami pro dodržování předpisů musí pouze přenastavit standardy v oblasti designu a strategie zpeněžování a přejít na dlouhodobější modely založené na pověsti, které snižují krátkodobou flexibilitu, ale zvyšují předvídatelnost a snižují riziko při prosazování předpisů. Malé a střední podniky mohou čelit počáteční zátěži spojené s dodržováním předpisů, tj. přepracováním rozhraní, postupů a dokumentace, v důsledku opatření obsažených v návrhu aktu o poctivých digitálních praktikách, ale zároveň budou mít prospěch ze snížení zátěže díky zjednodušujícím opatřením obsaženým v tomto návrhu. Po počátečních změnách budou kromě toho profitovat z jednoduššího a transparentnějšího konkurenčního prostředí, které jim umožní zaměřit se na kvalitu výrobků a inovace. Donucovací orgány budou mít prospěch z jasnějších pravidel a nástrojů, které umožní včasnější preventivní zásah, větší soudržnost mezi členskými státy a účinnější prosazování.

Celkově jsou návrhy slučitelné s cíli EU v oblasti konkurenceschopnosti. Nevytvářejí systémové nákladové nebo inovační nevýhody a mají jasný čistý přínos pro konkurenceschopnost malých a středních podniků a zároveň směrují inovace a hospodářskou soutěž k udržitelnější dynamice trhu založené na důvěře.

Navrhovaná zjednodušující opatření přinášejí úspory opakujících se nákladů tím, že odstraňují nadbytečné informační povinnosti, zefektivňují opakované transakce a snižují roztříštěné požadavky na dodržování předpisů nebo požadavky na dodržování předpisů u transakcí nízké hodnoty, aniž by byly ohroženy celkové cíle silné ochrany spotřebitele. I když jednotlivě jsou tyto úspory mírné, mají strukturální povahu a v průběhu času se budou kumulovat, zejména v případě malých a středních podniků i velkých digitálních podniků.

Návrhy jsou připraveny na digitální prostředí a jsou v souladu s fungováním internetu. Mění stávající právní předpisy EU tím, že zavádějí nová hmotněprávní pravidla na ochranu spotřebitele, aniž by za účelem dosažení svých cílů nařizovaly shromažďování, zpracování, vytváření, výměnu nebo sdílení údajů. Nevyžadují ani vývoj nebo používání konkrétních technologií a řešení ze strany podniků. V neposlední řadě neukládají povinnost rozvíjet konkrétní veřejné služby, které by k provádění vyžadovaly digitální prostředky.

- **Základní práva**

Zjednodušující opatření uvedená ve stávajícím návrhu jsou slučitelná s článkem 38 Listiny, neboť zachovávají vysokou úroveň ochrany spotřebitele. I když některá opatření obsažená v návrhu aktu o poctivých digitálních praktikách mohou omezovat svobodu podnikání (článek 16 Listiny), v případě opatření obsažených v tomto návrhu tomu tak není.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Oba návrhy nevedou k žádnému navýšení lidských zdrojů ani jiným nákladům pro Komisi, a nemají proto žádné rozpočtové důsledky. Vzhledem k tomu, že návrh nemá dopad na rozpočet ani digitální rozměr, není nutné předkládat legislativní finanční a digitální výkaz.

5. OSTATNÍ PRVKY

- **Plány provádění a způsoby monitorování, hodnocení a podávání zpráv**

Návrh má podobu pozměňující směrnice. Členské státy musí směrnici provést ve vnitrostátním právu v průběhu dvanácti měsíců po jejím vstupu v platnost a prostřednictvím databáze Themis musí Komisi sdělit vnitrostátní prováděcí opatření. Komise je připravena poskytnout členským státům při provádění směrnice technickou podporu.

Pokrok při dosahování cílů obou návrhů bude monitorován pomocí řady klíčových ukazatelů (uvedených ve zprávě o posouzení dopadů). Rámec monitorování bude ještě upraven podle konečných právních a prováděcích požadavků a lhůt.

- **Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu**

Článek 1 návrhu stanoví změny směrnice 2011/83/EU.

Mění se články 2, 3, 5, 6, 6a, 8, 9, 11a, 12, 14, 16, 16a, 16e a 29 a příloha I směrnice 2011/83/EU.

Konkrétně se objasňuje, že pokud spotřebitelé před uzavřením smlouvy požádají o okamžitý přístup k digitálnímu obsahu, který není poskytnut na hmotném nosiči, čímž ztrácejí právo odstoupit od smlouvy v souladu s výjimkou uvedenou v čl. 16 prvním pododstavci písm. m), nejsou obchodníci povinni poskytnout spotřebitelům předsmluvní informace o existenci a podmínkách práva odstoupit od smlouvy.

V případě předplatných audioobsahu a videoobsahu, které je považováno za smlouvu o poskytování služeb, bude mít spotřebitel možnost odstoupit od smlouvy během prvního měsíce za předpokladu, že zaplatí průměrné měsíční předplatné vypočtené na základě celé doby trvání smlouvy. Toto pravidlo nahrazuje povinnost spotřebitele odškodnit poskytovatele na základě tržní hodnoty služeb poskytnutých do odstoupení od smlouvy v souladu se stávajícími pravidly pro odstoupení od smluv o poskytování služeb.

Informační povinnosti podle směrnice 2011/83/EU jsou zjednodušeny pro další mikrotransakce nabízené stejným obchodníkem spotřebiteli v rámci stávající smlouvy o digitálních službách. Konkrétně musí obchodníci v případě těchto mikrotransakcí spotřebitelům poskytovat pouze základní informace o hlavních vlastnostech a ceně, aniž by opakovali statické informace, jako je jejich totožnost a kontaktní údaje.

Zrušují se požadavky na informace o obchodníkových podmínkách vyřizování reklamací a stížností, poprodejní asistenční službě pro zákazníky, poprodejních službách a obchodních zárukách, kodexech chování a přístupu k mechanismům mimosoudního urovnávání stížností a prostředků nápravy, pokud obchodníci tyto nástroje poskytují.

Článek 11a směrnice 2011/83/EU o funkci pro odstoupení od smlouvy se zrušuje, neboť se přesouvá do aktu o poctivých digitálních praktikách.

Článek 16e směrnice 2011/83/EU se zrušuje, neboť akt o poctivých digitálních praktikách zavádí horizontální pravidla ohledně zavádějících koncepcí rozhraní, která se vztahují i na smlouvy o finančních službách uzavřené na dálku.

Článek 2 návrhu mění článek 13 směrnice 2002/58/ES o nevyžádaných obchodních sděleních s cílem vyloučit jeho použití na sdělení obchodníků spotřebitelům, neboť tato sdělení bude upravovat akt o poctivých digitálních praktikách.

2026/0357 (COD)

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kterou se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU a 2002/58/ES, pokud jde o zjednodušení některých pravidel na ochranu spotřebitele

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru[10],

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) V rámci kontroly účelnosti spotřebitelského práva Unie v oblasti poctivých digitálních praktik v roce 2024 byl zjištěn určitý potenciál pro zjednodušení a snížení zátěže, pokud jde o směrnici Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU[11].

(2) Směrnice 2011/83/EU vyžaduje, aby před uzavřením smlouvy na dálku nebo mimo obchodní prostory poskytl obchodník spotřebiteli informace o podmínkách, lhůtě a postupech pro uplatnění práva odstoupit od smlouvy a o vzorovém formuláři pro odstoupení od smlouvy. V případě smluv o poskytování digitálního obsahu, který není poskytnut na hmotném nosiči, ztrácí spotřebitel právo odstoupit od smlouvy, pokud plnění již začalo a pokud v případech, kdy smlouva stanoví povinnost spotřebitele zaplatit, spotřebitel poskytl předchozí výslovný souhlas k zahájení plnění a vzal na vědomí, že tím právo odstoupit od smlouvy zaniká.

(3) Pokud spotřebitel poskytne tento souhlas a vezme na vědomí zánik práva odstoupit od smlouvy před uzavřením smlouvy a plnění smlouvy začne ihned po jejím uzavření, mělo by být vyjasněno, že obchodníci nemusí poskytovat předsmluvní informace o právu odstoupit od smlouvy a o vzorovém formuláři pro odstoupení od smlouvy.

(4) Pravidla týkající se práva odstoupit od smlouvy stanovená ve směrnici 2011/83/EU, pokud jde o smlouvy o poskytování služeb, včetně smluv o poskytování digitálních služeb, umožňují spotřebitelům uplatnit právo odstoupit od smlouvy i poté, co začalo plnění smlouvy. V takových případech má obchodník nárok na částku úměrnou službám poskytnutým před tím, než spotřebitel uplatnil právo odstoupit od smlouvy, která se vypočítá na základě celkové dohodnuté ceny. Tato pravidla týkající se práva

[10] Úř. věst. C , , s. .

[11] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU ze dne 25. října 2011 o právech spotřebitelů, kterou se mění směrnice Rady 93/13/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/44/ES a zrušuje směrnice Rady 85/577/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES (Úř. věst. L 304, 22.11.2011, s. 64, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2011/83/oj).

odstoupit od smlouvy se vztahují i na předplatná přístupu k audioobsahu a videoobsahu po určitou dobu, kdy se považují za smlouvy o digitálních službách, tj. když nabízejí dynamický obsah, který přesahuje rámec stabilního a v příslušných případech nepřetržitého poskytování konkrétního digitálního obsahu.

(5) Výpočet částky, kterou má spotřebitel zaplatit, je v jednotlivých případech individuální, což vytváří další administrativní zátěž pro poskytovatele a nejistotu pro spotřebitele. V zájmu zajištění právní jistoty by proto pravidla týkající se práva odstoupit od smlouvy podle směrnice 2011/83/EU měla být změněna pro smlouvy o digitálních službách spočívajících v předplatném přístupu k audioobsahu nebo videoobsahu, jejichž plnění začíná před uplynutím čtrnáctidenního práva odstoupit od smlouvy. Konkrétně by spotřebitel měl mít možnost odstoupit od smlouvy kdykoli do jednoho měsíce od jejího uzavření, pokud obchodníkovi zaplatí splatnou částku za jeden měsíc v případě měsíčního předplatného. U předplatných na dobu delší než jeden měsíc by tato částka měla odpovídat průměrné ceně digitální služby za jeden měsíc, jež se vypočítá na základě celkové ceny za celou dobu trvání smlouvy, s přihlédnutím k případným obdobím slev během předplatného. Jelikož spotřebitel, který odstoupí od smlouvy, by zaplatil za celé období jednoho měsíce trvání smlouvy, měl by obchodník pokračovat v poskytování digitální služby spotřebiteli až do konce tohoto období.

(6) Digitální trhy zaznamenaly významný nárůst mikrotransakcí za účelem nákupu digitálního obsahu, který není poskytnut na hmotném nosiči, uzavřených v rámci digitálních služeb, zejména v souvislosti s videohrami. Tento digitální obsah poskytuje další funkce a vlastnosti, jež jsou neoddělitelně spjaty s digitální službou, kterou obchodník již spotřebiteli poskytl.

(7) U těchto mikrotransakcí nízké hodnoty je zbytečné a nepřiměřené požadovat, aby obchodníci poskytovali úplný soubor předsmluvních informací stanovených ve směrnici 2011/83/EU. Před uzavřením každé mikrotransakce není nutné opakovat informace například o totožnosti a kontaktních údajích obchodníka, způsobech platby a plnění nebo o existenci obecných zákonných práv, protože tyto informace již byly poskytnuty v okamžiku uzavření smlouvy o příslušné digitální službě.

(8) Je proto vhodné vyjmout tyto mikrotransakce nízké hodnoty z několika požadavků na předsmluvní informace stanovených ve směrnici 2011/83/EU, přičemž zůstane zachován požadavek, aby obchodníci poskytovali spotřebiteli základní informace o hlavních vlastnostech a ceně mikrotransakce. Obchodníci nabízející mikrotransakce by měli rovněž získat výslovný souhlas spotřebitele a potvrzení, že spotřebitel vzal na vědomí zánik práva odstoupit od smlouvy, pokud je mikrotransakce provedena okamžitě.

(9) Směrnice 2011/83/EU obsahuje požadavky na informace o obchodníkových podmínkách vyřizování reklamací a stížností, poprodejní asistenční službě pro zákazníky, poprodejních službách a obchodních zárukách, kodexech chování a mechanismech mimosoudního urovnávání stížností a prostředků nápravy, pokud jsou tyto nástroje k dispozici. Pokud obchodníci tyto nástroje nabízejí dobrovolně za účelem propagace svých produktů, mají tržní pobídky k tomu, aby o jejich existenci a hlavních rysech spotřebitele informovali, aniž by bylo nutné nařídit poskytování těchto informací právním předpisem. Některé z těchto požadavků na informace se rovněž překrývají s podobnými požadavky v jiných právních předpisech Unie, konkrétně ve

směrnici Evropského parlamentu a Rady 2013/11/EU[12], která stanoví zvláštní informační povinnosti obchodníků, pokud jde o mimosoudní mechanismy pro vyřizování stížností a zjednání nápravy, a ve směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/771[13], která stanoví požadavky na informace o obchodních zárukách. Je proto vhodné tyto požadavky na informace ze směrnice 2011/83/EU odstranit, aby se zjednodušil regulační rámec.

(10) Směrnice 2011/83/EU zakazuje koncepci online rozhraní využívající nekalé praktiky ve smlouvách o finančních službách uzavřených na dálku. Nařízení (EU).../... [*vložte prosím číslo aktu o poctivých digitálních praktikách*] zavádí horizontální pravidla ohledně koncepcí online rozhraní využívajících nekalé praktiky, která se vztahují i na smlouvy o finančních službách uzavřené na dálku. Aby se zabránilo zdvojování pravidel, příslušné ustanovení a odkazy na něj by měly být ze směrnice 2011/83/EU vypuštěny.

(11) Směrnice 2011/83/EU ukládá obchodníkům, kteří nabízejí uzavírání smluv prostřednictvím online rozhraní, povinnost zajistit, aby spotřebitelé mohli od smlouvy odstoupit prostřednictvím funkce pro odstoupení od smlouvy online. Nařízení (EU).../... [*vložte prosím číslo aktu o poctivých digitálních praktikách*] zavádí horizontální pravidla ohledně koncepce rozhraní využívající poctivé praktiky, včetně povinnosti obchodníků poskytovat online funkci pro uplatnění práva na odstoupení od smlouvy a ukončení smlouvy. Aby se zabránilo zdvojování pravidel, ustanovení o funkci pro odstoupení od smlouvy a odkazy na něj by měly být ze směrnice 2011/83/EU vypuštěny.

(12) Směrnice 2011/83/EU umožňuje členským státům uložit poskytovatelům online tržišť další požadavky na informace. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2065[14] stanoví plně harmonizované horizontální požadavky na informace pro poskytovatele online tržišť. Podle uvedeného nařízení by členské státy neměly přijímat ani zachovávat další vnitrostátní požadavky týkající se záležitostí spadajících do jeho oblasti působnosti. V zájmu zajištění soudržnosti by příslušné ustanovení a odkazy na něj měly být ze směrnice 2011/83/EU vypuštěny.

(13) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES[15] chrání účastníky a uživatele služeb elektronických komunikací před nevyžádanými sděleními pro účely přímého marketingu. Tato ochrana má pro spotřebitele velký význam a je začleňována do nařízení (EU) [*vložte prosím číslo aktu o poctivých digitálních praktikách*]. Aby se zabránilo zdvojování pravidel v aktu o poctivých digitálních praktikách a ve směrnici 2002/58/ES, je nezbytné změnit směrnici 2002/58/ES tak, aby se vyloučilo použití jejích pravidel pro nevyžádaná sdělení ve vztazích mezi podniky a spotřebiteli.

---

12 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/11/EU ze dne 21. května 2013 o alternativním řešení spotřebitelských sporů a o změně nařízení (ES) č. 2006/2004 a směrnice 2009/22/ES (směrnice o alternativním řešení spotřebitelských sporů) (Úř. věst. L 165, 18.6.2013, s. 63, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2013/11/oj).

13 Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/771 ze dne 20. května 2019 o některých aspektech smluv o prodeji zboží, o změně nařízení (EU) 2017/2394 a směrnice 2009/22/ES a o zrušení směrnice 1999/44/ES (Úř. věst. L 136, 22.5.2019, s. 28, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2019/771/oj).

14 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2065 ze dne 19. října 2022 o jednotném trhu digitálních služeb a o změně směrnice 2000/31/ES (nařízení o digitálních službách) (Úř. věst. L 277, 27.10.2022, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2065/oj).

15 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) (Úř. věst. L 201, 31.7.2002, s. 37, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2002/58/oj).

(14) Směrnice 2011/83/EU a 2002/58/ES by proto měly být odpovídajícím způsobem změněny.

(15) Jelikož cíle této směrnice, totiž zjednodušení spotřebitelského práva Unie, nemůže být uspokojivě dosaženo jednotlivými členskými státy, ale spíše jich může být z důvodu celounijního charakteru problému lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Změny směrnice 2011/83/EU

Směrnice 2011/83/EU se mění takto:

1) článek 2 se mění takto:

a) bod 12 se nahrazuje tímto:

„12) „finanční službou“ jakákoli služba bankovní, úvěrové, pojistné, osobní důchodové, investiční nebo platební povahy včetně služeb souvisejících s kryptoaktivy;“;

b) doplňuje se nový bod, který zní:

„22) „mikrotransakcí“ smlouva o poskytování digitálního obsahu, který není poskytnut na hmotném nosiči:

a) která je uzavřena v rámci stávající smlouvy o digitálních službách mezi týmž obchodníkem a týmž spotřebitelem;

b) která je neoddělitelně spjata s poskytováním dané digitální služby tím, že poskytuje další obsah nebo funkce, a

c) u které platba, kterou má spotřebitel uhradit, nepřesahuje 50 EUR nebo ekvivalent této částky ve virtuální měně používané obchodníkem.“;

2) v čl. 3 odst. 1b se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Pokud jde o smlouvy o poskytování finančních služeb uzavřené na dálku mezi obchodníkem a spotřebitelem, použijí se pouze články 1 a 2, čl. 3 odst. 2, 5 a 6, článek 4, článek 6a, čl. 8 odst. 6, články 16a až 16d, článek 19, články 21 až 23, čl. 24 odst. 1 a 6, články 25 až 27 a článek 29.“;

3) v čl. 5 odst. 1 se zrušuje písmeno ec);

4) článek 6 se mění takto:

a) odstavec 1 se mění takto:

i) písmena g) a h) se nahrazují tímto:

„g) podmínky platby, dodání, včetně případných možností dodání způsobem šetrným k životnímu prostředí, plnění, lhůtu, v níž se obchodník zavazuje dodat zboží nebo poskytnout službu;

h) existuje-li právo na odstoupení od smlouvy, podmínky, lhůtu a postupy pro jeho uplatnění v souladu s čl. 11 odst. 1, jakož i vzorový formulář pro

odstoupení od smlouvy uvedený v části B přílohy I a, je-li to relevantní, informace o existenci a umístění funkce uvedené v článku [*vložte číslo článku o funkci pro odstoupení od smlouvy*] nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU).../... * [*vložte číslo aktu o poctivých digitálních praktikách*], s výjimkou případů, kdy spotřebitel před uzavřením smlouvy o poskytování digitálního obsahu, který není poskytnut na hmotném nosiči, souhlasil se zahájením plnění smlouvy bezprostředně po jejím uzavření v souladu s čl. 16 prvním pododstavcem písm. m);

---

* Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) …/… ze dne …(Úř. věst. …).“;

ii) písmeno j) se nahrazuje tímto:

„j) skutečnost, že v případě uplatnění práva odstoupit od smlouvy po předložení žádosti podle čl. 7 odst. 3 nebo čl. 8 odst. 8 je spotřebitel povinen uhradit obchodníkovi přiměřené náklady v souladu s čl. 14 odst. 3, nebo v případě smlouvy o digitálních službách spočívajících v předplatném přístupu k audioobsahu nebo videoobsahu, pokud spotřebitel uplatní právo odstoupit od smlouvy podle čl. 9 odst. 1b, skutečnost, že spotřebitel je povinen zaplatit obchodníkovi průměrnou cenu služby za jeden měsíc vypočtenou na základě celé doby trvání smlouvy;“;

iii) písmena m), n) a t) se zrušují;

iv) doplňuje se nový pododstavec, který zní:

„Pokud jde o mikrotransakce, odchylně od prvního pododstavce poskytne obchodník spotřebiteli informace uvedené v prvním pododstavci písm. a) a e).“;

b) odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Informace uvedené v odst. 1 písm. h), i) a j) tohoto článku mohou být poskytnuty prostřednictvím vzorového poučení o odstoupení od smlouvy uvedeného v části A přílohy I. Pokud obchodník poskytl spotřebiteli toto poučení se správně vyplněnými údaji, splnil požadavky na informace uvedené v odst. 1 písm. h), i) a j) tohoto článku. Odkazy na čtrnáctidenní lhůtu pro odstoupení od smlouvy ve vzorovém poučení o odstoupení od smlouvy uvedeném v části A přílohy I se nahrazují odkazy na třicetidenní lhůtu pro odstoupení od smlouvy v případech, kdy členské státy přijaly předpisy podle čl. 9 odst. 1a, nebo odkazy na jednoměsíční lhůtu pro odstoupení od smlouvy v případě smluv o digitálních službách spočívajících v předplatném přístupu k audioobsahu nebo videoobsahu po určitou dobu, jak je uvedeno v čl. 9 odst. 1b.“;

5) v článku 6a se zrušuje odstavec 2;

6) článek 8 se mění takto:

a) v odstavci 2 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„2. Pokud smlouva uzavíraná na dálku elektronickými prostředky zavazuje spotřebitele k zaplacení, upozorní obchodník spotřebitele jasným a výrazným způsobem a bezprostředně před tím, než spotřebitel učiní objednávku, na informace uvedené v čl. 6 odst. 1 písm. a), e), la), o) a p) a v případě mikrotransakcí na informace uvedené v čl. 6 odst. 1 písm. a) a e).“;

b) odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Pokud se smlouva uzavírá prostřednictvím prostředku komunikace na dálku, který poskytuje jen omezený prostor nebo čas pro poskytnutí informací, obchodník před uzavřením takové smlouvy v daném prostředku nebo jeho prostřednictvím poskytne alespoň předsmluvní informace uvedené v čl. 6 odst. 1 písm. a), b), e), h) a o), s výjimkou vzorového formuláře pro odstoupení od smlouvy podle části B přílohy I, který je uveden v písmenu h). Ostatní informace podle čl. 6 odst. 1, včetně vzorového formuláře pro odstoupení od smlouvy, poskytne obchodník spotřebiteli vhodným způsobem v souladu s odstavcem 1 tohoto článku. V případě mikrotransakcí poskytne obchodník před uzavřením smlouvy v takovém prostředku komunikace na dálku nebo jeho prostřednictvím informace uvedené v čl. 6 odst. 1 písm. a) a e).“;

c) v odstavci 7 se úvodní část nahrazuje tímto:

„7. Obchodník poskytne spotřebiteli potvrzení o uzavřené smlouvě na trvalém nosiči v přiměřené lhůtě po uzavření smlouvy uzavírané na dálku, a nejpozději v okamžiku dodání zboží nebo před tím, než začne plnění služby nebo poskytování digitálního obsahu, který není poskytnut na trvalém nosiči. Toto potvrzení zahrnuje:“;

7) článek 9 se mění takto:

a) za odstavec 1a se vkládá nový odstavec, který zní:

„1b. Odchylně od odstavce 1 tohoto článku je spotřebiteli v případě smluv o digitálních službách spočívajících v předplatném přístupu k audioobsahu a videoobsahu po určitou dobu, kdy spotřebitel výslovně požádal o to, aby plnění smlouvy začalo bezprostředně po jejím uzavření, poskytnuta lhůta jednoho měsíce pro odstoupení od smlouvy uzavřené na dálku nebo smlouvy uzavřené mimo obchodní prostory bez uvedení důvodu a bez vzniku jiných nákladů než těch, které jsou uvedeny v článku 14.“;

b) v odstavci 2 se úvodní část nahrazuje tímto:

„2. Aniž je dotčen článek 10, lhůta pro odstoupení od smlouvy uvedená v odstavci 1 tohoto článku končí uplynutím 14 dnů, nebo, pokud členské státy přijaly právní předpisy v souladu s odstavcem 1a tohoto článku, uplynutím 30 dnů, nebo v případě smluv uvedených v odstavci 1b tohoto článku po uplynutí jednoho měsíce:“;

8) článek 11a se zrušuje;

9) Článek 12 se nahrazuje tímto:

„Článek 12

Účinky odstoupení od smlouvy

1. Uplatněním práva odstoupit od smlouvy jsou ukončeny závazky stran, pokud jde o:

a) plnění smlouvy uzavřené na dálku nebo smlouvy uzavřené mimo obchodní prostory, nebo

b) uzavření smlouvy na dálku nebo smlouvy mimo obchodní prostory v případech, kdy spotřebitel učinil nabídku.

2. Odchylně od odstavce 1 tohoto článku v případech, kdy spotřebitel uplatní právo odstoupit od smlouvy o digitálních službách spočívajících v předplatném přístupu k

audioobsahu a videoobsahu po určitou dobu podle čl. 9 odst. 1b, plní obchodník smlouvu do konce počátečního měsíčního období.“;

10) V článku 14 se za odstavec 3 vkládá nový odstavec, který zní:

„3a. Odchylně od odstavců 2a a 3 tohoto článku v případech, kdy spotřebitel uplatní právo odstoupit od smlouvy o digitálních službách spočívajících v předplatném přístupu k audioobsahu a videoobsahu po určitou dobu podle čl. 9 odst. 1b, zaplatí spotřebitel obchodníkovi průměrnou cenu služby za jeden měsíc stanovenou ve smlouvě a vypočtenou na základě celé doby trvání smlouvy.“;

11) v čl. 16a odst. 1 se písmeno s) nahrazuje tímto:

„s) praktické pokyny a postupy pro uplatnění práva na odstoupení od smlouvy v souladu s čl. 16b odst. 1, včetně telefonního čísla a e-mailové adresy obchodníka či údajů o jiných komunikačních prostředcích relevantních pro zaslání prohlášení o odstoupení od smlouvy, a pokud jde o smlouvy o finančních službách uzavřené prostřednictvím online rozhraní, včetně informací o existenci a umístění funkce pro odstoupení od smlouvy uvedené v článku [*vložte číslo článku o funkci pro odstoupení od smlouvy*] nařízení (EU).../... [*vložte číslo aktu o poctivých digitálních praktikách*].“;

12) článek 16e se zrušuje;

13) v článku 29 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Pokud členský stát využije jakoukoli z možností regulace podle čl. 3 odst. 4, čl. 6 odst. 7 a 8, čl. 7 odst. 4, čl. 8 odst. 6, čl. 9 odst. 1a a 3, čl. 16 druhého a třetího pododstavce, čl. 16a odst. 2 a 9 a čl. 16b odst. 7, uvědomí o tom Komisi do 19. prosince 2025, jakož i o případných následných změnách.“;

14) v příloze I části A se bod [6] „Pokyny pro vyplnění formuláře“ nahrazuje tímto:

„[6] V případě smlouvy o poskytování služeb nebo smlouvy týkající se dodávek vody, plynu nebo elektřiny, pokud nejsou prodávány v omezeném objemu nebo ve stanoveném množství, či tepla z dálkového vytápění vložte toto: „Pokud jste požádal(a), aby poskytování služeb nebo dodávky vody / plynu / elektřiny / tepla z dálkového vytápění [*nehodící se vymažte*] začaly během lhůty pro odstoupení od smlouvy, zaplatíte nám částku úměrnou rozsahu poskytnutých služeb do doby, kdy jste nás informoval(a) o odstoupení od smlouvy, a to v porovnání s celkovým rozsahem služeb stanoveným ve smlouvě / zaplatíte nám průměrný poplatek za jeden měsíc vašeho předplatného [*nehodící se vymažte*].“;

Článek 2

Změny směrnice 2002/58/ES

V článku 13 se doplňuje nový odstavec 7, který zní:

„7. Tento článek se nevztahuje na obchodníky adresující nevyžádaná sdělení pro účely přímého marketingu uživatelům nebo účastníkům, kteří jsou spotřebiteli.“

Článek 3

1. Členské státy do [12 měsíců od vstupu v platnost] přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnici. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění.

   Použijí tyto předpisy od [12 měsíců od vstupu v platnost].

   Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 4

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 5

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předsedkyně	*předseda/předsedkyně*